

Родік Т.П.

Викладач кафедри всесвітньої історії

та правознавства

Уманського державного

педагогічного університету

імені Павла Тичини

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕНДРОЛОГІЧНИХ ПАРКІВ УКРАЇНИ

Збереження, використання і охорона природних ресурсів є невід'ємною умовою економічного та соціального розвитку держави. Одними із складових елементів здійснення екологічної політики та адміністративної реформи є формування мережі заповідних територій і об'єктів, організація функціонування системи органів державної влади. Сформована сучасна правова база не повністю забезпечує належне використання і охорону територій і об'єктів природно-заповідного фонду. Деякі питання залишаються не врегульованими, деякі – врегульовані лише частково, що, відповідно, призводить до зниження ефективності діяльності органів державної влади, наукових установ, тощо.

Одним з першочергових завдань органів державної влади в Україні є формування дієвих адміністративно-правових засад регулювання діяльності об'єктів та територій природно-заповідного фонду. Існування ефективного механізму, форм та методів регулювання діяльності об'єктів та територій природно-заповідного фонду України є основою забезпечення якісного стану довкілля, раціонального використання природних ресурсів та високих досягнень в галузі науки.

Сьогодні значна увага науковців приділена сучасним проблемам державного регулювання розвитку природно-заповідної справи, управління природно-заповідним фондом та проблемам адміністративно-правового

регулювання екологічної діяльності в Україні. А саме, цим питанням присвячені наукові праці українських вчених-правознавців з теорії управління, адміністративного та екологічного права, зокрема, В.М. Бевзенко, О.М. Ковтун, О.Я.Лазор, О.О.Даниляк, К.А.Рябець.

Формування ефективного механізму адміністративно – правового регулювання діяльності об'єктів та території природно-заповідного фонду України загалом, як цілісного об'єкта, залежить від формування механізму регулювання діяльності кожної окремої категорії природно-заповідного фонду.

Здійснення аналізу адміністративно-правового регулювання діяльності дендрологічних парків є досить складним та важливим. Складність полягає в тому, що, не дивлячись на існування ряду укладених словників та словників-довідників термінів і понять, у науковців немає єдиної думки стосовно окремого терміну, вони по-різному підходять до тлумачення одних і тих же понять. Незважаючи на те, що для певного терміну чи топоняття існує визначення, яке закріплене у нормативно-правовому акті, поряд існує чимало власних «авторських» визначень цього ж терміну, зокрема це стосується таких термінів, як «природно-заповідний фонд», «природно-заповідна справа», «державне управління» та «державне регулювання».

Важливість проведення дослідження в даній сфері обумовлюється недосконалістю існуючої класифікації категорій природно-заповідного фонду як однорідної цілісної системи, яка стала прототипом класифікації, затвердженої у 1983 році Радою Міністрів УРСР, наявністю правових колізій в повноваженнях органів державної влади, недосконалістю державного управління. Недосконалість існуючої класифікації категорій природно-заповідного фонду пов'язана з тим, що її визначено різними законодавчими актами, зокрема такими, як Закон України «Про природно-заповідний фонд України», Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища», по-різному.

Удосконалення понятійного апарату, уточнення класифікації категорій природно-заповідного фонду України, з приведенням її у відповідність до міжнародних норм та стандартів, усунення правових колізій та формування

ефективного механізму державного регулювання є предметом досліджень сучасної науки.

У зв'язку з цим проблема дослідження адміністративно-правового регулювання діяльності дендрологічних парків України, як науково-дослідних та природоохоронних установ, обумовлюється вимогами сьогодення і майбутнього нашої держави та набуває особливого змісту та актуальності.